

Mærkning paabydes af Ministeriet, men det skal ske efter Samraad med de paagældende Erhvervs Organisationer. Heller ikke med Hensyn til dette Spørgsmaal har Industriraadet givet noget Svar før nu for ganske kort Tid siden. Som det altid gaar med den Slags Spørgsmaal, er Meningerne blandt faginteresserede meget delte, der er enkelte Organisationer, som mener at kunne tilraade noget saadant, og andre, som mener at maatte fraaade det; men som det fremgaar af den i Dag offentliggjorte Svarskrivelse til Industriraadet, er det Ministeriets Hensigt at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse, for saa vidt man maatte skønne, at det kunde hjælpe Faget i denne alvorlige Situation.

Medens Lovforslaget formentlig taler for sig selv, og der derfor neppe behøves yderligere Kommentar til Forstaaelse af dets Karakter og Omfang, ønsker jeg allerede her ved Fremsættelsen til Lovforslaget at knytte nogle almindelige Bemærkninger til nærmere Belysning af de Forhold og Forudsætninger, som ligger til Grund for dets Fremkomst. Det er, hvad sikkert enhver i dette høje Ting vil kunne forstaa, og hvad jeg for mit Vedkommende heller ikke ønsker at lægge Skjul paa, ikke uden Betæneligheder og, jeg kan maaske tilføje, ikke uden store Betæneligheder, Regeringen er gaaet til dette Skridt. Vi har jo fra vor Side lige siden Erhvervs-krisens Begyndelse i Slutningen af 1920 og lige siden Kravet om Kriseforanstaltninger rejstes fra Industriens Side i Januar 1921 med megen Styrke hævdet, at vi under ingen Omstændigheder kunde gaa med til Foranstaltninger, der i den ene eller den anden Henseende vilde hindre Verdensprisfaldet i paa naturlig Maade at gøre sig gældende ogsaa herhjemme. Det er ud fra den Betragtning, vi Gang paa Gang har modsat os alle Krav om midlertidige Toldforhøjelser, Importforbud eller en general Importregulering, som det f. Eks. i sin Tid blev foreslaaet gennem det noksom bekendte Lovforslag om Valutaattester. Vi har hævdet — og det forekommer mig med Rette —, at denne Krise som enhver anden økonomisk Krise, selv om den naturligvis i mange Henseender i sin Oprindelse og sit Omfang ikke kan sidestilles med tidligere Kriser, i sit Forløb og i sin Virkning var en Kamp mellem Producent og Forhandler paa den ene Side og Forbruger paa den anden, en Kamp om, hvem af disse to Parter der skulde bære det uundgaelige Konjunkturtab, og vi har

endvidere hævdet, at Statsmagten i denne Kamp hverken kunde eller burde søge at beskytte den ene Part paa den andens Bekostning, den naturlige Udvikling maatte her uhindret af regulerende Indgreb gøre sig gældende. Der kunde i Betragtning af de vældige økonomiske Kræfter, som Reaktionen efter Krigtidens Højkonjunktur havde sluppet løs, ikke være Tale om at afværge Krisen, men vel at mildne dens Virkninger uden derfor at forhale dens Forløb. Dette sidste vil jeg paastaa, at Regeringen ogsaa har gjort i det Omfang, som det ud fra denne Opfattelse har været muligt og forsvarligt. Om den Hjælp, som Regeringen har ydet Industri og Haandværk ved at sætte offentlige Arbejder i Gang i hidtil ukendt Omfang og endvidere ved at yde Støtte først gennem de 4 og senere gennem de saa meget omtalte 8 Punkter, kan der fra disse Erhvervs Side og maaske med nogen Ret, men heller ikke mere, siges, at den har været utilstrækkelig; men det synes jeg, man fra alle Sider maa kunne erkende, at den i sit Princip har taget Sigte paa det rette, nemlig at søge at styrke den hjemlige Produktion i Konkurrencen med den udenlandske ved gennem Nedsættelse af Produktionsomkostningerne at billiggøre den indenlandske Produktion i Stedet for gennem hel eller delvis Udelukkelse af den udenlandske Konkurrence at holde Priserne kunstigt oppe paa et Niveau, som umuligt kunde opretholdes i det lange Løb. Dette er, sagt i faa Ord, Baggrunden for den Modstand, som Regeringen og Venstre har gjort mod de førnævnte fra anden Side foreslaaede Kriseforanstaltninger, deriblandt altsaa ogsaa en almindelig og omfattende Importregulering.

Naar Regeringen imidlertid nu, støttet af sit Parti, gennem det her foreliggende Lovforslag for Skotøjs- og Cigarindustriens Vedkommende har overvundet de Betæneligheder, vi i al Almindelighed har næret imod at betræde Importreguleringens Vej, skyldes det ikke alene den Omstændighed, at Situationen nu er væsentlig forskellig fra den Situation, som forelaa for et Aars Tid siden, men ogsaa, at der for disse Industrier gør sig ganske særlige Forhold gældende.

Naar jeg siger, at Situationen er forandret, mener jeg dermed, at Prisfaldet nu maa siges at være kommet i sin fulde Udstrækning — Prisniveauet synes at have stabiliseret sig paa omtrent det dobbelte af, hvad det var før Krigen —, de af Prisfaldet følgende Konjunkturtab maa